

Tilfælde Bestyrelsen da med største Økonomi og paa bedste Maade vilde fortsætte Fabrik-
sens Drift.

Som Svar paa denne Henvendelse til-
kendegav Finansministeriet Bestyrelsen straks,
at en saadan Understøttelse af Statskassen
var man ikke i Stand til at yde eller stille
i Udsigt.

Da man ikke kunde betragte den oven-
omhandlede Udtalelse fra Bestyrelsen som
indeholdende en endelig Beslutning om at
standse Driften efter denne Kampagnes Ud-
løb, og da de efterhaanden indløbende Ind-
beretninger lode vente, — hvad der ogsaa
sjelden viste sig rigtigt, — at Kampagnen,
(der varede fra 15de Februar til 30te Juni,)
vilde give et ikke ubetydeligt Overskud, uag-
tet den vidstes at være paabejgndt med
ringe Forventninger, forholdt Ministeriet sig
foreløbig afventende, om ikke Bestyrelsen,
naar den efter Kampagnens Slutning havde
vundet et sikrere Overblik over dennes Re-
sultater, maatte beslutte sig til ved egne
Midler at fortsætte Driften i alt Fald endnu
for et Aar, fremfor straks efter en forholds-
vis heldig Kampagne at foretage et ogsaa
for Selskabet selv saa alvorligt Skridt som
en Standbning; men da Ministeriet endnu
midt i Juli ikke havde modtaget nogen nær-
mere Meddelelse fra Bestyrelsen, fandt man
sig foranlediget til at rette en indtrængende
Anmodning til denne om snarest at blive
gjort bekendt med, hvorvidt den vilde optage
Kampagnen 1888 eller ikke, eftersom man
nu snart nærmede sig den yderste Tid, da
de Sukkerdyrkere, der havde været villige til
at indgaa nye Kontrakter, maatte træffe om-
fattende Forberedelser, hvis de ikke kunde
benytte Fabrikken, idet de i Tilbud til denne
stode ganske uden eller med utilstrækkelige
Sukkervarter.

Bestyrelsens Svar, der først afgaves den
25de August, var imidlertid saadant, at det
maatte lade Ministeriet i Uvisshed om Bes-
tyrelsens Hensigt i den omspurgte Henseende,
og straks efter dets Modtagelse gentog man
derfor Begæringen om et bestemt Svar.
Foranlediget ved nogle Øringer i Besty-
relsens nyssævnte Skrivelse om, at Ind-
gaaelsen af fleraarige Kontrakter havde
længere Rækkevidde end Spørgsmaal om et
enkelt Aars Drift, og at, om end det i Kam-
pagnen 1887 indvundne Overskud muligt
vilde kunne opveje et enkelt Aars Tab ved
utilstrækkelig Kørlevering, vilde det ikke være
tilstrækkeligt til at møde kommende Aars
mulige Overskud, fremhævede Ministeriet
ikke blot, at det fremsatte Spørgsmaal alene
havde angaaet Kampagnen i 1888, men til-
bød ogsaa, hvis Selskabet vilde paatage sig

at gennemføre denne Kampagne, (hvorom
Spørgsmaalet nu var i høj Grad bræn-
dende,) at samtykke i, at Overskuddet for
1887, i Stedet for straks at anvendes til
Afbetaling paa Selskabets Rentereskancer til
Statskassen, maatte holdes i Reserve til
Dækning af det befrygtede Driftstab i 1888,
hvis et saadant virkelig skulde resultere, lige-
som man erklærede sig villig til for Kam-
pagnen 1888 at gøre de samme Indrøm-
melse, som man — som her foran forklaret
— havde gjort for Kampagnerne 1885 og
1887. Under 2den September modtog man
Bestyrelsens Svar, der indeholdt, at Selska-
bet efter det gjorte Tilbud vel vilde kunne
fortsætte Driften og indgaa Kørleverings-
kontrakter for det ene Aar 1888, men kun
paa den Betingelse, „at samtlige af Besty-
relsens indgaaede Kontrakter med det ansatte
Personale med Hensyn til Gagering og fri
Hjemrejse, ligesom ogsaa, om der til dette
Tidspunkt maatte være andre svævende uaf-
gjorte Gældsposter, respekteredes af Mini-
steriet, hvis Driftens Fortsættelse efter den
eller en senere Kampagne skulde overgaa til
dette, eller at Ministeriet paa anden Maade
vilde holde de Bedkommende Stadesløse i
Henshold til de med dem indgaaede Kontræk-
ter, — i modsat Fald vilde Bestyrelsen ikke
kunne paatage sig Fortsættelsen af Fabrik-
sens Drift i den forestaaende Kampagne.“

Da den saaledes stillede Betingelse
ganske faldt sammen med den i Bestyrelsens
Skrivelse af 18de April fremsatte Begæring,
hvilken Finansministeriet den Gang bestemt
havde erklæret ikke at kunne gaa ind paa,
var det altsaa givet, at Bestyrelsen vilde
lade Fabrikken henstaa ubenyttet i 1888, og
derigennem i alt Fald meget tvivlsomt, om
Selskabet nogensinde vilde kunne tilveje-
bringe de Pengemidler, som vilde behøves
til paa ny at sætte Driften i Gang.

At forholde sig som passiv Tilskuer
hertil maatte Finansministeriet anses for
uforsvarligt. Fabrikken, der for Tiden be-
finder sig i fuldkommen god og vel ved-
ligeholdt Stand, repræsenterer en meget stor
Værdi, som vel ikke nøje kan angives, fordi
det maa anses for umuligt i Kolonierne at
finde Vurderingsmænd med saadan teknisk
Indsigt, at de vilde kunne afgive en til-
forladelig Taksation; men en Forestilling
om Værdien kan hentes fra, at der til dens
første Anlæg og den efter Kampagnen 1878
foretagne bethdelige Forbedring (alle senere
udførte Bedligeholdelses- og Forbedringsar-
bejder altsaa ikke medregnede) er anvendt
over 2¼ Millioner Kr. Fabrikken, der tje-
ner Statskassen til Pant for de i Henshold
til Lov 25de Februar 1876 ydede Laan af